זרע קודש — קדושים

במד' קדושים תהי' כי קדוש אני ה' וזשה"כ כי כאשר ידבק האזור במתני איש כן הדבקתי לי בית ישראל כו' נקרא קדוש וקרא קדושים לישראל כו' הנה פי' רש"י פרשה זו נאמרה בהקהל כי כתיב דבר אל כל עדת כי עדת הוא אותיות דעת שהוא לשון התחברות כידוע כי הדעת הוא הממוצע בין המחשבה לעשי' שמתחילה נופל הדבר במחשבתו לעשות ואח"כ מתבונן במעשה זו איך תהי' העשי' וזהו מדת חכמה ובינה ואח"כ כשיגמר בדעתו ענין העשי' באיזה אופן תהי' זהו בחי' דעת ואח"כ עושה המעשה נמצא שהדעת הוא ממוצע בין המעשה להמחשבה וידוע שהממוצע כולל שני הקצוות וזהו בחי' יעקב שממוצע בין מדת אברהם ויצחק וכמ"ש במ"א שיעקב אותיות יו"ד עקב שמחבר הכל ולכן אמר ר' עקיבא ע"פ ואהבת לרעיך כמוך זהו כלל גדול בתורה כי עקיבא אותיות יעקב מדתו התחברות כנ"ל וע"י ואהבת לרעיך כמוך הוא התחברות ויעקב הי' רוצה בשלום ולא הי' מסכים בהריגת אנשי שכם כמ"ש עכרתם אותי להבאישני ביושב הארץ כו' וידוע שממעשה זאת הריגת שכם נתגלגל מיתת תלמידי ר"ע ואמרו ז"ל שמתו על שלא נהגו כבוד זה בזה ולא הי' בניהם התחברות כנ"ל וטעם שמתו בין פסח לעצרת הוא כי בימי הספירה צריך האדם לתקן מדותיו שיהי' נכללים זה בזה כמ"ש במ"א שממשיכים כללות המדות בחי' עומר לגולגולת וכמ"ש ע"פ וספרתם לכם ממחרת השבת ששבת הוא בחי' שאין להשיג כמ"ש מתנה טובה יש לו בבית גנזי כו' ושם שורש המדות בכללן שהשבת כלל לימי השבוע בחי' זי"ה ומשם תמשיכו הארה בימי הספירה לתקן המדות כל מדה ומדה ולכלול כל מדה עם שאר המדות בשורשן נמצא שספירת העומר הוא מורה על בחי' תיקון והתחברות המדות ולרמז ואהבת לרעיך כמוך לרעיך גי' עומר עה"א לרמז הנ"ל שעומר מורה ג"כ על התחברות והתכללות וכן ואהבת לרעיך הוא כלל גדול בתורה כי באמת כשהם מתקנים מדותיהם יש להם אהבה והתחברות וזהו עיקר עבודת האדם לתקן מדותיו ואמרו ז"ל אתם קרואים אדם כי אדם עה"א והכולל גי' מדה שמדה גי' מ"ט שז' מדות כ"א כולל מחבירו גי' מ"ט כשמחזק מדותיו נק' אדם שגי' מדה כנ"ל וז"פ אדם עה"כ גי' עומר שמורה כנ"ל שיתקן בימי העומר את ז' מדותיו שע"י תיקון המדות נקרא אדם ותיקון המדות כבר אמרנו שהוא ע"י שממשיך בחי' עומר לגילגולת בחי' עומר עשירית האיפה בחי' יו"ד שבשם הוי' ששם בחי' כללות המדות והתחברותם זע"ז בשורשם ולכן תלמידי ר"ע שלא נהגו כבוד זה בזה ולא הי' להם התחברות מתו מפסח ועד עצרת שאז מורה על התחברות כנ"ל מדת יעקב וכרברי ר"ע שאמר ואהבת לרעיך כמוך הוא כלל שבתורה שמתחברים ענפי הקדושה זע"ז וז"ש המד' ע"פ דבר אל כל עדת בנ"י קדושים תהי' כנ"ל שעדת אותיות דעת בחי' ממוצע שכולל מחשבה והמעשה עי"ז נמשך מחכמה שבמוח לכל האברים כמ"ש לעיל אמר המדרש ע"ז כאשר ידבק האזור במתני איש שהאזור הוא ג"כ ממוצע באמצע הגוף כן הדבקתי בית ישראל שממשיכים ממקור הקדושה לבחי' התגלות כמ"ש לעיל ועיין לקמן ע"פ לא תקיפו פאת ראשיכם: ן

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך דהנה אמרו ז"ל דיו לעבד שהוא כרבו וכן יש צדיקים הגדולים שמה שסובלין גלות אינו כלל בשביל עצמו כיון שהוא מנוקה מכל עון הי' ראוי להיות בשלוה שאין יסורין בלא עון רק מחמת זה דדי לעבד שיהי' כרבו יש לו ג"כ יסורין רק אל תאמין בעצמך לאמר שיסורים שלך הם רק מחמת זו דדי לעבד כי צריך אדם לדעת ולדמות שאם הי' הוא בתכלית השלימות הי' מכריע כל העולם לכף זכות וז"ש אין חולה מכם עלי שהשכינה אומרת שאין בהם איש כזה שלא יהי' היסורין שלו מפאת עצמו רק עלי כנ"ל מטעם דיו לעבד שיהי' כרבו וז"ש ובקצרכם את קציר ארצכם לשון קצירי ומריעי יסורין לא תכלה פאת שדך בקצריך שלא תנוח מלשוב בתשובה רק מיד לומר שאינך צריך לזה כי אתה מבחי' המעולה הנ"ל רק לא תכלה ולא תניח מלתקן תמיד פאת שדך הוא שורש נשמתך הטהורה שדה עליונה.

וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט הנה כתיב שוב נא וראה ופקוד גפן זאת הנה זאת ידוע שפי' מלת זאת על בחי' מלכות בחי' נוקבא בחי' כנס"י ולכן גפן זאת גי' ישראל ע"ד שכ' כי כרם ד' צבאות בית ישראל כי כרם גי' יו"ד הויות יו"ד מדות שישראל ממשיכים בכל מדה התגלות אלקותו ית' כמ"ש לעיל והנה כתבנו לעיל שצריך לכלול כל מדה בחברתה ולתקן כל המדות שיהי' נכללים זה בזה ותהי' כל מדה רק להתנהגותו בעבודתו ית' וז"ש כרמך לא תעולל מלשון עוללים ויונקים לשון קטנות שלא יהי' קטן בעיניך שום מדה ומדה מעשר מדות המרומזים במלות כרם שגי' יו"ד הויות שמשם בחי' יו"ד מדות ולא תתנהג במדתך בשטות והבלי עוה"ז בקטנות השכל שבזה אתה מקטין ומעולל המדות בחי' כרם הנ"ל ומקלקל אותם ופרט כרמך פרט של המדות לא תלקט שלא תפריד שום פרט מפרטי פרטיות המדות משורש שורשם קדושה המדות בחי' עומר לגולגולת עומר עשירית האפה כנ"ל שלא תתנהג בשום מדה בשטות והבלי עוה"ז שבזה תפריד המדה זאת מקדושתה שורש המדה בכללותם בקדושה עליונה הנ"ל לכן פרט כרמך לא תלקט רק תתקן כל המדות כנ"ל:

לא תקיפו פאת ראשיכם הנה כ' בס' ענין גלות מצרים הי' שפרעה הי' יונק מאחורי העורף ולא הי' מניח שתתפשט השפע מבחי' מוח עליון ללב הענין כי ית"ש חלק מחכמתו ליריאיו עמו ישראל שנשמותיהם חלק אלקי ממעל נמשכו מחכמה עליונה ומקום משכן נשמה באדם הוא במוח שבראשו ומשם מתפשטות ללב ולכל האברים והצדיקים לבם ברשותם ואין הלב חושב רק כפי חפצה של הנשמה שבמוחם לחשוב בה' ית"ש ובתורתו ובמצותיו ובמעש"ט ולתקן כל מדותיו לה' ואינו הולך אחר תאוות הלב כפי הנפש הבהמיות כי נשמתו חלק אלקי שבמוחו מולידה לו רוח דעת ויראת ה' על ידו שמשעבד כל אבריו לו ית"ש ונעשה מרכבה לו ית' ומתגלה בו השראת הקדושה חלק אלקי הנ"ל כי מתפשטות הקדושה לכל הגוף וכל שיעור קומה שלו לאחוז במקור שורש נשמתו כמ"ש כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו כמו חבל הנמשך ויורד מלמעלה למטה שראשו א' אחוז למעלה וקצה החבל יורד למטה לגוף האדם אבל כשח"ו האדם פוגם את מעשיו ואינו הולך אחר מחשבות ועצת הנשמה שבמוחו אז עושה מסך מבדיל בין הנשמה שבמוחו ואינו מתפשטת ללבו שהגם שמבין ומתבונן בגדולתו ית"ש ויודע שטוב הוא העצה לעשות רצוני ית' כנ"ל מ"מ נפש הבהמיות שבו ותאוות לבו גוברים ואין לבו ברשותו והלב חושב בתאוות וחומריות ואינו יכול לדבק בו ית"ש ומפסיק חבל ההמשכה הנ"ל כמ"ש כי עוונותיכם מבדילים בניכם לבין אלקיכם וכמ"ש כי עוונתי עברו ראשי ואינו מרגיש בנפשו כלל השראת חלק אלקי שבו כי אינה אצלו בהתגלות רק בהסתר והעלם למאוד ומסכים מבדילים ומסתירים אותה מלהאיר אורה בכל אברי הגוף והנה זה הענין הי' במצרים שהוא לשון מצר וגבול ומסך מבדיל שלא הניחו אותנו לעבוד אותו ית"ש ושתתפשט השפע מנשמה שבמוחם ללבם ואברים שבהם כנ"ל ועי"ז הי' פרעה יונק השפע מהעורף ע"ד שכ' במ"א שהעורף הוא מקום מיצר שבין

המוח ללב שע"י שהפריד אותנו מעבודתו ית' ונעשה פירוד בין מוח ללב לא הי' הולכת השפע דרך חבל הנ"ל יעקב חבל נחלתו כי נעשה פגם באמצע בחי' חבל הנ"ל ע"י מניעת העבדות לו ית' ולכן הי' יונק הוא השפע ועשה ית' לנו ניסים ונפלאות ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה כו' ויצאה נפש אלקות הנשמה שבמוחם ממאסר המסכים המבדילים ונתפשטה בלבם כוחות כל גופם עד שקבלו התורה שפסקו זוהמתם ופתח ית' אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מאמ"צ כי יצמ"צ הוא שורש התחלת עבדותו ית' שבלעדי זאת לא הי' אפשר ע"י המסכים המבדילים הנ"ל ולא הי' הלב נמשך אחר עצת המחשבה שבמוח ועפ"ז נבין מה שקרא שלמה ע"ה את הרשע בספרי' כסיל הגם שיהי' חכם גדול בכל החכמות וגם בחכמת התורה מ"מ כיון שאין החכמה נמשכת ללבו ולאברים נקרא כסיל כיון שאינו חכם בלבו להתנהג בחכמתו והנה ית' עשה צינורות שתלך החכמה מהנשמה שבמוחו ללבו והצינורות הם השערות הראש כי כ' בס' שהשערות הם חלולים והוא לשון שער ופתח ודרך שם הולכות כח הנשמה שבמח ושערות הראש הולכים עד נגד הזקן ושערות הזקן הולכים עד נגד הלב ובזה נמשכת החכמה מהמח עד הלב כנ"ל וז"ש כאן לא תקיפו פאת ראשיכם שלא תגרמו בעוונות שיהי' מסך מבדיל בין המוח ללב שתקיפו ותמנעו מסך מבדיל ח"ו סביב המוח כאמרם ז"ל העבירה מלפפתו כו' שלא יתפשט כח הנשמה דרך הצינורות שהם השערות ללב לא יתגרמו כן רק שתראו לעובדו ית' ושתתפשט כח הנשמה אלקות בכם שתרגישו את החלק אלקי שבכם וז"ש קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם ולהבין מלת אני כיון שמשה אמר זה לישראל כמ"ש דבר אל כל עדת בנ"י קדושים תהיו כו' הי' לומר כי קדוש ה' אלקיכ' רק ע"ד שכ' במ"א שקודש הוא שם דבר של הקדושה בחי' חכמה עליונה וקדוש הוא שם התואר על התגלות הקדושה כמ"ש איש קדוש עובר עלינו כו' וכן מלת אני מורה על התגלות הקדושה לאחרים כמ"ש ראו עתה כי אני אני הוא כי כשאינו מגלה עצמו לאחר אין שייך לומר אני וז"ש קדושים תהיו כתיב קדשים בלא ו' מורה על מדת חכמה כנ"ל מקור הקדושה משם תמשיכו כנ"ל שצריך להמשיך מחכמה שבמוח ללב עד שיבוא להתגלות הקדושה קדוש ואני כנ"ל ותרגישו את חלק אלקי שבכם וכ' במ"א שאלקיך ואלקיכם מורה על החלק אלקי שבכל אדם וז"ש כי קדוש אני ה' אלקיכם שבחי' אלקיכם השראת הקדושה שבכם יבוא להתפשטות לכל כוחות שבכם מדריגות קדוש אני כנ"ל כי לא יהי' מסך מבדיל ותרגישו האלקות שבכם ומ"ש י"פ אני ה' אלקיכם בפ' זו כגד יו"ד מדות שבכל מדה ומדה תתפשט הקדושה שבכל מדה שיתנהגו ישראל ימשיכו שם התגלות הקדושה:

הין צדק כו' כי עיקר באדם תיקון המדות בשלימות ואם הוא בטבע בעל חסד יתנהג לפעמים הפוך מדת טבעו להתגבר נגד עוברי רצונו ית' ולכן הארון הי' בו מדות שבורות להראות שמי שרוצה שיהי' ארון לתורה ותתקיים בו התורה צריך שמדותיו יהי' כולם שבורות פעם צריך להיות בטוב וחסד פעם בכעס וקנאה לנקום נקמת ה' ולקנא את קנאתו ופעם בגאווה שיגבה לבו בדרכי ה' ופעם בענווה ומי שאין בו כל אלו המדות אינו כלום והוא שפל בעבודתו ית' וז"ש הין גי' אדני רומז למדת גבורה שהאדם צריך להתנהג בה רק צריך שיהי' בצדק ואיפה גי' אדני שהוא דין ושם אל שהוא חסד שלפעמים צריך להיות ממוזג במדות חסד ודין דהיינו מדות רחמים ויהי' ג"כ בצדק וזה נקרא מדת משפט כאמרם ז"ל צדיקים יצ"ט שופטם וז"ש לא תעשה עול במדה מדה גי' מ"ט נגד ימי ספירה שצריך לתקן המדות ומצוה לממני יומין ומצוה לממני שבוע כ"א לא יספור רק שבועות יהי' רומז רק לז' מדות ובאמת כל מדה כלולה מכל הז' וכן צריך לשבור כל התנהגותו במדותיו שיהי' מדות שבורות וכ"א יהי' כלולה מכל הז' ואיפה גי' ג"כ מלאכה כי ששת ימים תעשה מלאכה אותיות אל מכה גי' אדני ומורה חסד ודין משא"כ ש"ק שבו שבת אל מכל מלאכתו רק חסד אל לבד והנה שבת הוא למעלה מהזמן ולכן אין אומרים בו שהחיינו והגיענו לזמן הזה משא"כ ביו"ט אומרים זמן גי' מלאכה עה"כ כי הקדושה באה בזמן שגם בענין שהיא ע"פ הזמן יש ג"כ קדושה ולכן מלאכת אוכל נפש מותר ביו"ט מטעם זה ואנו אומרים והגיענו לזמן הזה הקדושה והחיות שיש בזמן אז והנה שם מה דהיינו הוי' במילוי אלפי"ן גי' מה גי' אדם שאמרו ז"ל אתם קרוים אדם כי באדם יש דם שנוטה לתאוות רק כשמצרף אלופו ש"ע דהיינו הוראת הוי' במילוי אלפין שגי' אדם נעשה הצטרפות הוי' ונעשה אותיות אדם שאלופו ש"ע שוכן בתוך הדם שלא יעבור על התורה ח"ו ברתיחות הדם ואח"כ הוא שם ב"ן במילוי ההי"ן הוא מורה שיעשה עי"ז בן להקב"ה ומילוי ההי"ן רומז שמקדש הה' חושים וה' מוצאת הפה וה' דברים שהשוו חכמז"ל את הנשמה לו ית' ומדמה צורה ליוצרה וידבק ה' תתאי שעלי' מורה ה' מוצאת הפה לה' עילאי שמורה על הה' דברים ששוה צורה ליוצרה וז"ש קדושים תהיו כי קדוש אני וכ"מ שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה כי באותיות קדושה יש אות מכל ה' מוצאות וזה מורה שיקדש ה' מוצאת הפה ובזה יקדש ברית המעור שמכוונים יחד:

(לקוטים)קדושים תהי' כי קדוש אני כו' ע"פ הפסוק אשה כי תזריע וילדה זכר אחז"ל כשאשה מזרעת תחלה יולדת זכר ופי' המפורשים כי אז זרע הזכר גובר כי הוא עליון על זריעתה והעליון גובר והנה מכל דברי חז"ל נוכל ללמוד עבודתו ית' כי כן כוונו בדבריהם הקדושים שיהי' נכלל בהם דרכי עבודתו ית' והכה כתבנו בדרוש פסח על ענין קודש וקדוש שמצינו בכתובים ולענייננו כי ידוע שיש בחי' דו פרצופים כמ"ש בספרים שהדל"ת הוא מורה על נוקבא דלית לה מגרמה כלום והיא רק מקבלת וזהו מורה אות ד' על דלות המקבל ואות ו' צורתו דוגמת צינור מורה על המשפיע והנה תיבות קדוש שאות ד' הוא קורם אות ו' מורה על אתערותא דנוקבא מקודם שמבקש זאת הדבר ואומרת שהוא בבחי' דלות לרחם עלי' ולהשפיע לה ודוד המלך ע"ה שהי' מדתו מבחי' נוקבא כידוע אמר כי עני ואביון אני ותיבת קודש מורה במה שאות ו' קודם אות ד' אתערותא של המשפיע קודם והנה ית' עשה כביכול לעצמו שיקבל תענוג מעם קרובו ישראל וכביכול כאילו הי' חסר זה התענוג ומהנה עצמו לקבל מעם קרובו ישראל ע"ד שאחז"ל ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים נמצא מכנה ית' אותנו למשפיעי' לו וז"ש ואנשי קודש תהיון לי שתהיו אתם במדריגות קודש שהו' קודם לד' שכביכול אתם תשפיעו לי התענוג אבל באמת הגם שי"ת מכנה עצמו למקבל עכ"ז אנו צריכים לידע שכל השפעות מאתו ית' אפי' השפעות זאת הקדושה שנוכל לגרום התענוג לו ית' והעיקר שנעורר את עצמינו להיות כלים לקבל השפע שמשפיע לנו וזהו מורה תיבת קדוש וז"ש קדושים תהיו כי קדוש אני קדושים תהיו בבחי' קדוש שהד' קודם הו' מורה שתבקשו מאת ה' לרחם על דלותכם ולהשפיע לכם וזהו אתערותא דלתתא קודם ואמר אח"כ כי קדוש אני ה' שתלמדו ממנו שאני עושה עצמי בבחי' קדוש לקבל מאתכם (עיין בפ' ויקרא בליקוטים מה ששייך לכאן)

ובמדרש ע"פ זה הה"ד ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך כל הטובות וברכות ונחמות שהקב"ה עתיד ליתן לישראל אינם אלא מציון כו' כי כ"מ שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה לכן מביא המדרש כאן ענין ציון שגי' יוסף בחי' ברית וכשמתקנים הברית באים כל הטובות ואז עזר ע"י הזרע וז"ש ישלח עזרך מקודש

קדושים תהיו שקדושים הצדיקים יהיו שיחי' ויהי' להם הוי' בעוה"ז: